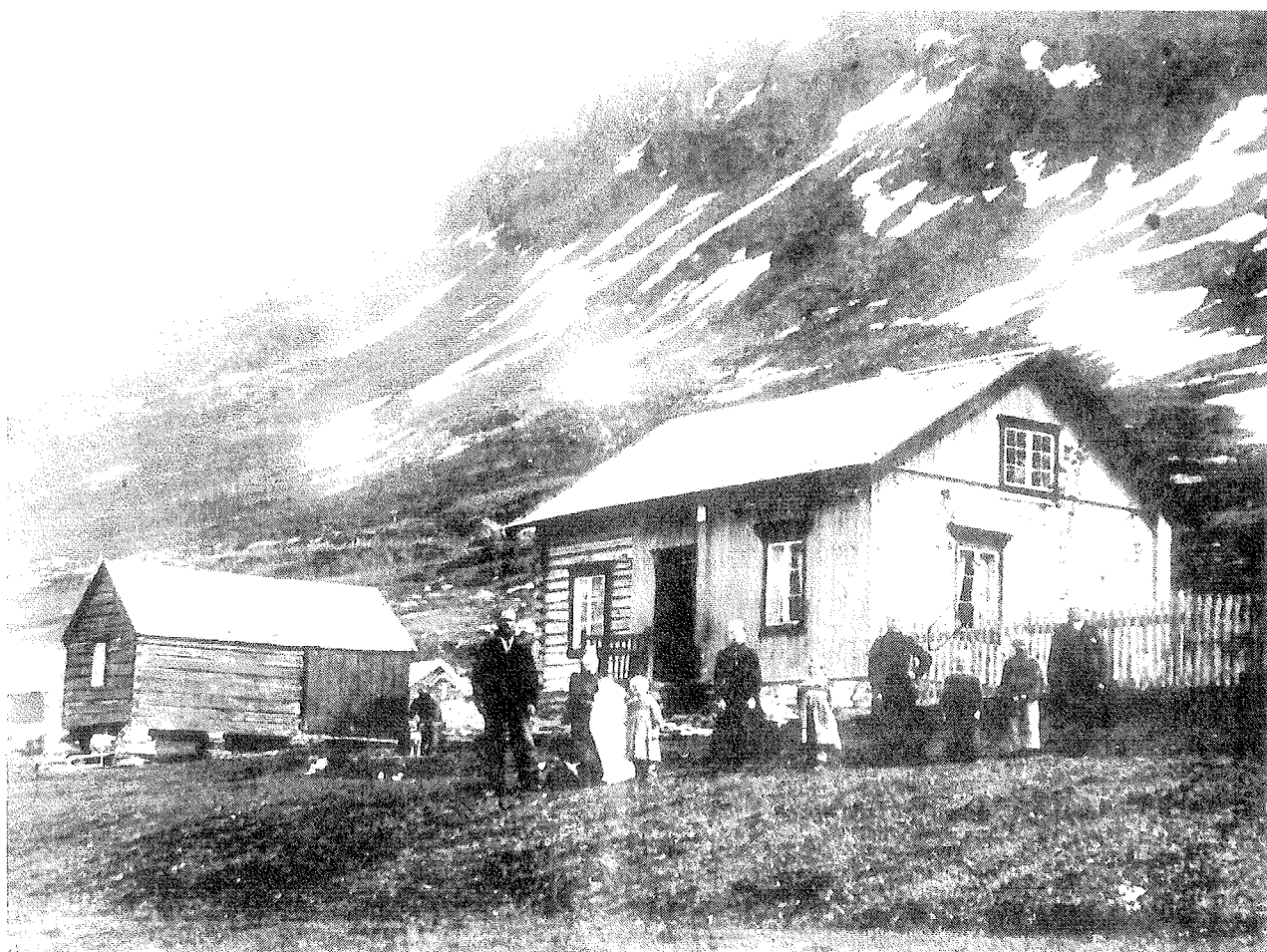

Slektene Gamst og Gaare i Rotsund og Rotsundelv

Utdrag utarbeidet av Andreas Gamst med særskilt vekt på etterkommerne etter
Andreas Bernhardt Gamst og hustru Emma Rosea, født Gaare.

Theodor Kristian Gamst og hustru Anne-Lise, født Berg, foran boligen i Rotsund i 1902.

Innholdsfortegnelse:**side**

Forord	1
Slekten Gamst	2 - 12
Familien Berg	13-14
Familien Gaare	15-18
Barndomsheimen "Heimstad"	19-20
Leserinlegg i "Decora-posten" ved Amalie Gaare	21-22
"Amerikabrevet", dikt av Amalie Gaare	23-36

Slektsnavnet Gamst.

Under unionen med Danmark kom en rekke embeds- og borgerslekter til Norge, særlig på 1600 og 1700 tallet. På grunn av de stadige konflikter med Sverige, og etter gjenreisningen av vår egen hær etter 1628, utgjorde offiserene et stort antall av innflytterne. Men det var også andre embedsmenn, kjøpmenn og bergverksmenn som ble faste borgere i landet, og da helst i de store kjøpstedene som Bergen og Nidaros/Trondhjem. Blandt disse var slekten Gamst, en embedsslekt som slo seg ned i Trondheim i begynnelsen av 1600-tallet. Navnet skriver seg fra landsbyen Gamst i Syd-Jylland, ved byen Vejen omtrent midt mellom Esbjerg og Kolding.

Slekten Gamst i Nord-Norge:

Slektens stamfar i Nord-Norge er sogneprest til Loppen, senere prost i Vest-Finnmark, Torben Reiersen Gamst. Han "deponerte" fra Trondhjems lærde skole i juni 1644 og ble immatrikulert ved Universitetet i København samme år. Kom til Loppa som kapellan i 1651. I 1674 ble han utnevnt til sogneprest og senere beskikket som prost i Vest-Finnmark.

Torben Reiersen Gamst, f. omkring 1610 d. på Loppa i 1695.

Gift med Gunelle Pedersdatter Arctander.

Deres barn:

- a. Peter Torbensen Arctander f. 1652 d. 1700
- b. **Margrete Torbensdatter** d. omkring 1719. Gift med Søren Pedersen Gamst
- c. Agnete Torbensdatter
- d. Rebekka Torbensdatter
- e. Giertrud Torbensdatter
- f. Marlene Torbensdatter
- g. Karen Torbensdatter

Søren Pedersen Gamst, gift med Margrethe Torbensdatter.

Han stammer også fra Jylland og kom i ung alder til Loppa hvor han ble gift med prestens datter Margrethe. Det antas at det var slektskapsforhold mellom prosten Torben Gamst og Søren Pedersen Gamst. Han drev som handelsmann på Loppa.

Deres barn:

- a. **Torben Sørensen Gamst**, f. 1682 d. 1769.
Flyttet til Djupvik i Lyngen, og regnes som stamfar til Skjervøy-grenen nr. 1 av slekten.
- b. Peder Sørensen Gamst, gift med Margrethe Pedersdatter.
- c. Reier Sørensen Gamst, f. 1684 d. 1756 gift med Karen Tomasdatter Arild
- d. Søren Sørensen Gamst
- e. Henrik Sørensen Gamst
- f. Hans Sørensen Gamst, d. 1758 gift med Kirsten Nilsdatter.
- g. Knut Sørensen Gamst
- h. Anne Catrine Sørensdatter
- i. **Jørgen Sørensen Gamst**, f. 1695 d. 14.03.1757

Jørgen Sørensen Gamst, f. 1695, regnes for stamfar til Skjervøy-grenen nr. 2 av slekten. Han var den første egentlige handelsmann på Alteidet og overtok stedet omkring 1730. I 1740 flyttet han til Valan i Skjervøy. Anders Rasch, Rotsund, drev handelen på Alteidet til omkring 1770. Da gikk handelen over til Johan Petter Gamst, sønn av forannevnte Jørgen Sørensen Gamst. Han drev forretningen til omkring 1810, da hans sønn Morten Gamst overtok stedet. Da Morten døde ble stedet solgt til en Pihlfeldt, og i 1849 igjen til Peder Borch Giæver.

Jørgen Sørensen Gamst, gift med Birgitte Hansdatter Kaaby (Dansk presteslekt.)

Deres barn:

- a. Hans Henrik Gamst, f. 1731.
- b. Søren Jørgensen Gamst, f. 1733.
- c. **Johan Petter Jørgensen Gamst, f. 1736.**
- d. Alet Eline Gamst, f.

Johan Petter Jørgensen Gamst, gift 1. gang med Trine Mortensdatter Heggelund.
2. gang med Marianne Stenichen.

Deres barn:

- a. Margrethe Heggelund Gamst, f. 1771.
- b. Hans Petter Gamst, f. 1771.
- c. Hellebor Margrethe Gamst, f. 1772.
- d. Morten Heggelund Gamst, f. 1774.
- e. Jørgen Heggelund Gamst, f. 1776.
- f. Birgitte Heggelund Gamst, f. 1781.
- g. **Jørgen Gamst**, f. 1782.
- h. Jens Chr. Stabrun Gamst f. 1785
- i. Margrethe Gamst f. 1785.

Jørgen Gamst, f. 1782, gift med Inger Margrethe Røde

Deres barn:

- a. **Johan Petter Gamst**, f. 1812.

Johan Petter Gamst, gift med Martina Eilertsdatter..

Deres barn:

- a. Eilert, Gamst, f. 1842.
- b. **Olaus Gamst**, f. 1843.
- c. Johan Gamst, f. 1852.
- d. Martha Gamst, f.
- e. Jørgine Gamst, f. Gift med Jens Kaspersen. Foreldrene til Karl Kaspersen, Oldina Kaspersen, Johanna Kaspersen og Mette Henriksen.

Olaus Gamst, gift med Serine Larsen fra Vest-Uløy.

Deres barn:

- a. Agnes Gamst, 03.02.1896, d. 26.06.1963. Gift med Peder Gaare, Rotsundelv.
- b. Larsine Gamst, f. Gift med Bernt Vikeland, Kvedfjord.
- c. Ovidia Gamst, f. Gift med Einar Hansen, Skognes, Maursund.
- d. Anna Gamst, f. Gift med Nordhus, Hammerfest.

Skjervøy-grenen 1.

Torben Sørensen Gamst, f. 1682 på Loppa. d. 1769. Flyttet til Djupvik i Lyngen hvor han drev handel fra omkring 1740. Han var 1. gang gift med Trine Rasmusdatter Oderup.

I ekteskapet med henne var det 3 barn:

- a. **Thomas Torbensen Gamst**, f. 1722. Lensmann i Skjervøy fra 1762
 - b. Margrethe Torbensdatter Gamst, f. 1725, Gift med Morten Mortensen Heggelund.
 - c. Rasmus Torbensen Gamst, f. 1727.
2. gang gift med Abel Cathrine Danefær. I ekteskapet med henne var det 8 barn:
- d. Søren Torbensen Gamst, f. 1736. d. 1802 Gift med Alet Cathrine Kiil, f. 1700.
 - e. Alexander Torbensen Gamst, f.
 - f. Hans Torbensen Gamst, f.
 - g. Domisielle Trine Torbensdatter Gamst, f. Gift med Olaus Holmgren, Vorterøy.
 - h. Elen Torbensdatter Gamst, f. Gift med Rasmus Clemetsen Oderup.
 - i. Marta Torbensdatter Gamst, f.
 - j. Sidsel Torbensdatter Gamst, f.
 - k. Holger Torbensen Gamst, f.

De to siste av barna døde i 1759 av småkopper under den store koppe-epidemien som herjet i 1758 og 1759.

Thomas Torbensen Gamst, f. 1722. Gift med Marta Einarsdatter.

Deres barn:

- a. Torben Thomassen Gamst, f. 1758, d. 1759.
- b. **Torben Thomassen Gamst**, f. 1761, d. 10.10.1828. Gift med Marit Thomasdtr. Darre.
- c. Abel Chatrine Thomasdatter, f. 1763. Gift med Christian Arild, Ravelseidet..
- d. Holger Danefær Gamst, f. 1765. Gift med Anne Katrine Henningsdatter.
- e. Hans Einarus Gamst, f. 1769.

Torben Thomassen Gamst, gift med Marit Thomasdatter Darre, f. 1757, d. 1833.

Deres barn:

- a. Marta Torbensdatter Gamst, f. 20.07.1789.
- b. **Thomas Alexander Gamst**, f. 1794, gift med Anne Grethe Borch. Koppangen.
- c. Hans Andreas Gamst, f. 1798.
- d. Olaus Gamst, f. 14.07.1801, gift med Johanne Marie Taarvik, Molde.

Thomas Alexander Gamst, f 1794 d. 08.10 1878

Gift med Anne Grethe Borch fra Koppangen i Lyngen, f 1799 d. 22.08.1886.

Thomas ble også kalt Tommes. Bodde i Rotsund.

Deres barn:

- a. Dorthea Thomasdatter Gamst, f. 1819.
Gift 1. gang med Olaus Olsen, Rotsund.
Gift 2. gang med Christian Arild, Ravelseidet.
- b. Martha Thomasdatter Gamst, f. 1822.
Gift med Lars Henriksen, Nordreisa
- c. Hansine Thomasdatter Gamst, f. 1826.
Gift 1. gang med Nikolay Olsen, Rotsund, f. 1818
Gift 2. gang med Anton Thomassen, Ravelseidet,
- d. **Thomas Anton Alexander Gamst**, f. 1829.
Gift med Kristine Sommer, Trondheim, f.25.03 1826.
- e. Jeremine (Mina) Thomasdatter Gamst, f. 1833.
Gift med Mikal Henriksen, Nordreisa, f. 1835.
- f. Thora Thomasdatter Gamst, f. 1839
Gift med Andreas Kiil, Dypvik, Hans 3. ekteskap. Ingen barn.
- g. Torben Thomassen Gamst, f. 1825. Omkom på sjøen i 1839.

Thomas Anton Alexander Gamst, f. 1829. d. 1913.

Gift med Kristine Sommer, f. 25.03. 1826. Hun var datter av kjøpmann Christian Sommer, Trondheim, som stammet fra Sommer-slekten på Røros. Thomas overtok gården Nordre Rotsund, etter sin far. Eiendommen strekker seg over store deler av det som i dag er gnr.77, fra Mettelven i sør, til nedre Tverrelv i Rotsunddalen. Han drev gårdsbruk og fiske. I hans tid ble det trolig solgt flere parseller av eiendommen, samt delt på barna, som var:

- a. Augusta Gamst, f. 1853.
Gift i Trondheim. Stammor for en gren av slekten der.
- b. Andreas Bernhard Gamst, f. 1858. Omkom i Finnmark 19.07 1873.
- c. **Theodor Kristian Gamst**, f.07.02.1857.,Rotsund. død 08.05 1919.
Gift med Anne-Lise Berg, Djupvik, f. 20.05.1864. død 22.05 1947.
- d. Jens Severin Halden Gamst, f. 12.08.1862.d.09.11.1935.
Gift med Susanna Nilsen.f. 10.06.1863. d.09.12.1941.
- e. Thorbein Nicolai Gamst, f. 22.08.64. Død 08.12.31.
Gift med Marie Schrøder, Tromsø.f. 07.04 1861, d. 13.08. 1936.
- f. Petra Gamst, f.10.10.1867. d.09.12.1939.
Gift med Mathis Nilsen, Rotsund,f. 10.08.1865, d.25.07.1929.

Theodor Kristian Gamst, f. 07.02. 1857, d. 08.05. 1919.

Gift med Anne-Lise Berg, Djupvik, Datter av Vallentin Berg, f. 1820, og hustru Marie Karoline Johnsdatter, f. 1826, datter av Johannes Pojanen, født i Torneå i Sverige.

Deres barn:

- a. **Andreas Bernhardt Gamst**, f. 10.08. 1884. Gift med Emma Rosea Gaare.
- b. **Augusta Gamst**, f. 08.03. 1886.d. Gift 1. gang med Albert Gamst, Loppa.
Gift 2. gang med Andreas Frostad, Balsfjord.
- c. **Wallentin Karolius Gamst**, f. 08.03. 1888. Gift med Emma Edvardsen, Bankekeila
- d. **Nikoline (Lina) Charlotte Gamst**, f. 26.02.1890. Gift med Hågen Klæbo, Tr.heim.
- e. **Thomas Anton Alexander Gamst**, f. 13.03. 1892. Ugift.
- f. **Johanna Gamst**, f. 08.05. 1894. Ugift.
- g. **Anny Gamst**, f. 29.06.1896. Gift 1. gang med Kristian Jæger Narvik.
2. gang med Einar Andersen, Kløfta
- h. **Therese Gamst**, f. 23.05 1898. Gift med Henrik Mathisen, Rotsund.
- i. **Otto William Gamst**, f. 21.03.02. Gift med Gunda Larsen, Alta.
- j. **Åsta Bergljot Gamst**, f. 1904. Gift med Andreas Gullholm, Kvedfjord.
- k. **Alfhild Synnøve Gamst**, f. 1906. Gift Iversen, Alta.
- l. **Kristine Dorthea Gamst**, f. 1909. Gift med Kristian Høgli, Sørreisa.

Jens Severin Halden Gamst, f. 12.08.1862 d.09.11.1935

Gift med Susanna Nilsen, f. 10.06.1863. d. 09.12.1941.

Deres barn:

- a. **Karla Gamst**, ugift, Bosatt i Oslo. f. 06.06. 1889. d. 26.08.1984.
- b. **Nikoline (Nikka)** f. 19.06.1893, d. 31.03.1972. Gift med Godtlieb Bless, Vorterøy
- c. **Astrid**, f. 06.04.1897. d. 24.04.1966. Gift med Oscar Haugan, Trondheim.
- d. **Jenny**, f. 29.07. 1899. d. 24.08. 1956. Gift med Hans Røen, Østfold.
- e. **Nils**, f. 18.05.1886. d. 02.09.1961. Gift med Dorthea Berg, Rotsund.
- f. **Aksel**, f. 24.01.1888, d. 05.08.1972. Gift med Jacobine Falck, Vorterøy.
- g. **Anton**, f. 20.04.1891. Gift med Ester Larsen, Oslo.
- h. **Ove**, f. Gift med Ingrid Kristensen, Tromsø.
- i. **Leif**, f. 28.11.1902. d. 04.04.1960. Gift med Margit Gamst, Rotsund.

Thorbein Nicolai Gamst, f. 22.08.1864. d. 08.12.1931.

Gift med Marie Schrøder, Tromsø.

Deres barn:

- a. **Elise Kristine**, f. 22.04.1887.d. 09.01. 1954. Gift med Martin Rønning, Bergsfjord.
- b. **Thorleif M.** f. 22.05.1890. d. 20.04. 1913 Gift med Lydia Hansen, Nordreisa.
- c. **Anny Bergliot**, f. 17.11. 1891. d. 13.12.1966 Gift med Isak Årøybukt, Lyngseidet.
- d. **Ludvik**, f. 22.08.1893, d.22.02.1975. Gift 1. g. med Petra Tretten, Maursund
2. g. med Solveig Dreyer, Kvesmenes.
- e. **Oscar**, f. 18.02.1898. d.27.09.1974 Gift med Hjørdis Dreyer, Kvesmenes.
- f. **Haldis**, f. 18.08.1903. d. 06,03,1979. Gift med Jacob Jacobsen, Risøy.

Petra Gamst, f. 10.10.1867. d.09.12.1939.

Gift med Mathis Nilssen, f. 10.08.1865. d.25.07.1929.

Deres barn:

- a. Agnes f.03.04.1891.d.02.06.1974. Gift med Ingvald Gaare, Rotsundelv.
- b. Margith, f.14.04.1893. d.01.10.1918. Gift med Randor Gaare, Rotsundelv.
- c. Thordis, f.25.06.1902.d.14.02.1988. Gift med Johannes Nilssen, Rotsund.
- d. Odd Arnold, død som barn.
- e. Trygve, f.21.03.1895. d.06.04.1972. Gift med Davida Arild, Rotsund.
- f. Bertel. f.12.09.1896. d.12.06.1980. Gift med Sara Bless, Vorterøy.
- g. Johan, f.27.03.1898. d.28.04.1988. Gift med Liv Fosnes, Sandland.
- h. Jens, f. 06.10.1907. d. 22.10.1993. Gift med Synnøve Ås Dreyer, Kvesmenes.
- i. Nils , f.18.07.1899.d.13.01.1984. Gift med Godtlieben Bless, Vorterøy.
- j. Marinius, f.10.09.1909.d.11.06.1984. Gift med Olaug Braastad, Nordreisa.

Andreas Bernhard Gamst, f. 10.02.1884. d. 06.06.1975.

Gift med Emma Rosea Gaare, Rotsundelv, f. 01.04.1891.d. 22.10.1976.

Deres barn:

- a. Aase , f. 17.03.1913. d.01.07.1996. Gift med Ingvald Syrstad, Ravelseidet.
- b. Theodor, f. 21.04.1915. d.31.07.1942 Gift med Mary Pedersen, Sørkjosen,
- c. Edith, f. 12.02.1917. Gift med Thomas Sørgaard, Helgeland.
- d. Margit, f. 12.02.1917. Gift med Leif Gamst, Rotsund
- e. Ingeborg, f. 01.11.1919. Gift med Einar Langhaug, Rotsund.
- f. Magnus, f. 01.11.1921.d.11.04.1990 Gift med Borghild Wasmuth, Langnesbukta.
- g. Andreas, f. 30.08.1923 Gift med Astrid Danielsen, Dyrøy.
- h. Ottar, f. 22.04.1925, d. 12.04.1996. Gift med Magnhild Nilssen, Dyrøy.
- i. Asbjørn, f. 06.06.1930. d.24.12.1980. Gift med Asbjørg Eriksen, Djupvik.

Augusta Gamst, f. 08.03.1886. d. 15.02.1978

Gift 1. gang med Albert Gamst, Loppa.

Deres barn:

- a. Alvin Gamst, f. 07.04.1921, Gift med Ågot Isaksen, Rotsund.

Gift 2.g. med Andreas Frostad, Balsfjord. Ingen barn i ekteskapet.

Før ekteskapet med Albert Gamst hadde Augusta en datter, Gunhild Wisthus, f. 1913, gift Søren, bosatt på Andenes.

Wallentin Karolius Gamst, f. 08.03.1888. d. 15.10.1978.

Gift med Emma Edvardsen, Bankekjeila, f. 09.08.1895, d. 30.09.1983.

Deres barn:

a. Thoralf, f. 14.07.1918.	Gift med Astrid f. 31.07.27, Trondheim.
b. Valborg (Tulla) f. 25.03.1920, d.20.02.1999.	Gift med Jermund Johansen, Bodin.
c. Torgun, f. 24.09.1921,	Gift med Andor Joramo, Arnøyhamn.
d. Reidar, f. 30.01.1923.	Gift med Alexandra Alsgård, f.02.09.25, Vefsn.
e. Otto, f. 17.02.25. d.29.01.1999.	Gift med Elisif Jakobsen, f. 26.09.23. Hasvik.
f. Fritz, f. 20.05.26. d.26.04.95	Gift med Johanne Berg, f. 23.04.31, Rotsund.
g. Snefrid, f.25.05.28.	Gift med Henning Svendsen, Husby, Helgeland.
h. Ernst, f. 29.11.29.	Gift med Ellis Nilssen, f. 02.04.34, Rotsund.
i. Elrid, f. 15.11.31	Gift med Einar Bersvendsen, Rotsundelv.
j. Liv, f. 02.02.36.	Gift 1.g. med Sigmund Gjerde, Tromsø.
	Gift 2. g. med Sivert Hansen, Stavanger.
k. Dagfinn, f. 20.08.39.	Gift med Eli Fosshaug, Målselv.

Nikoline (Lina) Gamst f. 26.02.1890. d. 11.09.83. Gift med Hågen Klæbo, Trondheim.
Ingen barn i ekteskapet.

Thomas Anton Alexander, f. 13.03.1892.d. 02.03.1962. Ugift.

Johanna Gamst, f. 08.05.1894. d. Ugift. Begravet i Sørreisa.

Anny Gamst, f. 29.06. 1896. d. 19.09.1980.

Gift 1.g. med Kristian Jæger, Narvik.

Deres barn:

- a. Karin, adoptert av Ishavsskipper Jensen, Tromsdalen,
- b. Alice, adoptert av garvermester Storstad, Tromsø.

Gift 2. g. med Einar Andersen, Kløfta.

Ingen barn i ekteskapet.

Therese Gamst, f. 23.05.1898. d.01.02.1992.

Gift med Henrik Mathisen, Rotsund.

Deres barn:

- a. Margot, død som barn.
- b. Thoralf, f. 1941

Før ekteskapet hadde Therese en sønn, Theodor (Ted) adoptert av Bolstad, Harstad.

Otto William Gamst, f. 21.03.1902. d. 17.01.1985.

Gift med Gunda Larsen, f. 07.10.1904. d. 08.10.1989.

Deres barn:

- a. Bjørg, f. 24.02.1936. Gift med Thorbjørn Moen, Bodø.
- b. Turid, f. 21.01.1938. Gift med Arne Svineng, Karasjok.
- c. Helga, f. 17.10.1940. Gift med Ragnvald Utsi, Bodø.
- d. Kristine, f. 08.05.1942. Gift med Per Antonsen, Mosjøen.

Åsta Bergliot Gamst, f. 30.05.1904. d. 10.06.1943.

Gift med Andreas Gullholm, Kvedfjord.

Deres barn:

- a. Åsta Gullholm, f. Kvedfjord.

Alfhild Synnøve Gamst, f. 18.01.1907. d. 02.04.1989.

Gift Iversen, Alta.

Ingen barn i ekteskapet.

Før ekteskapet hadde Alfhild følgende barn med Kristian Høgli, Sørreisa. Enkemann.

- a. Audhild, f. 11.04.1944. Gift med Johan Arnt Solli, bosatt Øvrebø.
- b. Elbjørg, f. .05.1945 Bosatt i Trondheim.

Kristine Dorthea Gamst, f. 26.04.1909. d. 1939.

Gift med Kristian Høgli, Sørreisa..

Deres barn:

- a. Edna, f. 1933. Død som barn.
- b. Inger, f. 12.07.1934. Gift med Einar Paulsen. Bosatt i Sørreisa.
- c. Elsa, f. 29.08.1935. Barn: Ken-Allan f. 17.03.1961.
Kristin, f. 16.12.1966.
- d. Theodor, f. 20.09.1936.

Aase Gamst, f. 17.03.1913 d. 01.07. 1996.

Gift med Ingvald Syrstad, f.06.12.1905. d.23.08.1985.

Deres barn:

- a. Bergljot , f.26.04.1936 d.09.11.2000. Gift med Roger Bakken, Nordkjosbotn.
- b. Eivind, f. 15.11.1937. d.05.05.1982. Gift med Hedrun Ag, Bodø.
- c. Kjellaug, f. 02.10.1945. d.24.01.1971. Gift med Kåre Fløiten, Kongsvinger.

Theodor Kristian Hagen Gamst, f. 21.04.1915. d. 31.07.1942.

Gift med Mary Pedersen, Sørkjosen, f. 16.06.1917. d. 1981.

Deres barn:

- a. Margareth, f. 24.03.1941. Gift med Jan Hagerupsen, Moss.
- b. Theodor, f. 02.01.1943. Gift med Alise Alstad, Storslett.

Før ekteskapet hadde Mary sønnen Kjell Henriksen, f. 01.02.1938.

Edith Bergliot Gamst , f. 12.02.1917.

Gift med Thomas Sørgaard, f. 28.11.1913. d. 21.06.1982.

Deres barn:

- a. Thron Ivar, f. 12.11.1946. Samboer med Eva Gamst, f. 18.05.1950.

Margit Oline Gamst, f. 12.02.1917.

Gift med Leif Gamst, f. 28.11.1902. d. 04.04.1960.

Deres barn:

- a. Walter, f. 15.03.1939. Gift med Laila Nilsen, f. 22.10.1940
- b. Torgeir, f. 10.11.1949. Gift med Lilian Sarabia, f. 25.07.1959.

Før ekteskapet hadde Leif datteren Gerd, gift Fritzen, f. 07.03.1928, bosatt i Danmark

Ingeborg Margrethe Gamst ,f. 01.11.1919.

Gift med Einar Langhaug, f. 09.06.1915. d. 03.03.1990.

Deres barn:

- a. Torgeir, f. 14.02.1943. d. 14.09.1948.

Magnus Martin Gaare Gamst, f. 01.11.1921. d. 11.04.1990.

Gift med Borghild (Boja) Wasmuth, Langnesbukt., f. 22.03.1921.

Deres barn:

- a. May-Bodil, f. 22.06.1947. Gift 1. g. med Yngve Rismo, Olderdalen.
2. g. med Arne Pedersen, Skibotn.
- b. Thor Øistein, f. 13.11.1948
- c. Steinar, f. 27.08.1952. Gift med Sissel Johansen, Samuelsberg.
- d. Britt Elin, f. 06.06.1956. Gift med Kjetil Rasmussen, Skibotn.

Andreas Bernhardt Gamst, f. 30.08.1923

Gift med Astrid Danielsen, Langhamn.

Deres barn:

- a. Ellen, f. 07.10.1952 Gift med Richard (Dick) Ratliff, Sacramento, California.
- b. Anne Lise f. 09.03.1956 Gift med Odd Enoksen, Kvænangbotn.
- c. Berit, f. 12.01.1968. Samboer med Geir Hugo Eriksen, Kvænangbotn.

Ottar Jørgen Gamst, f. 22.04.1925. d. 12.04.1996.

Gift med Magnhild Nilssen, f. 03.01.1929. d. 08.06.1986, Langhamn.

Deres barn:

- a. Knut Bjørnar, f. 18.12.1955. Partnerskap med Esten Kraft-Pettersen Nygaard, Oslo
- b. Bård-Ander, f. 21.02.1958. Samboer med Vivi-Ann Johnsen, Storslett.

Asbjørn Johan Dortin Gamst, f. 06.06.1930. d. 24.12.1980.

Gift med Asbjørg Eriksen, f. 06.03.1930, Djupvik.

Ingen barn i ekteskapet.

Før ekteskapet hadde Asbjørg datteren Marit, f. 18.01.1954..

Bergljot og Roger Bakken, Nordkjosbotn;

Deres barn:

- a. Terje, f. 17.06.1963
- b. Eva, f. 05.10.1964.
- c. Kjell, f. 05.05.1967.
- d. Knut, f. 22.09.1970

Eivind og Hedrun Syrstad, Stathelle.

Deres barn:

- a. Gry-Kristin, f. 04.12.1975.
- b. Vegard, f. 05.03.1978.

Kjellaug og Kåre Fløiten, Kongsvinger:

Deres barn:

- a. Torunn, f. 09.03.1969.

Margareth og Jan Hagerupsen, Moss:

- a. Nina, f. 15.08.1965.
- b. Bente, f. 20.09.1967.
- c. Jorunn, f. 19.04.1971.

Theodor og Alise Gamst, Sørkjosen:

Deres barn:

- a. Ann-Kirsti, f. 15.09.1965.
- b. Børge, f. 24.06.1971.
- c. Vibeke, f. 09.03.1979.

Walter og Laila Gamst, Rotsund:

Deres barn:

- a. Leif-Kjetil, f.07.07.1966.
- b. Merethe, f.30.12,1967.

Torgeir og Lilian Gamst, Rotsund:

Deres barn:

- a. Rosemari, f. 16.05.1985.

May-Bodil og Yngve Rismo:

Deres barn:

- a. Tanja, f. 04.01.1972.
- b. Eirin, f. 22.04.1973.
- c. Kjersti, f. 22.05.1975.

May-Bodil og Arne Pedersen, Skibotn:

Deres barn:

- a. Thor-Arne, f. 22.03.1985.

Steinar og Sissel Gamst, Langnesbukt:

Deres barn:

- a. Arnt-Magnus, f. 06.06.1984.
- b. Stian, f. 20.05.1987.

Før ekteskapet hadde Sissel datteren Camilla, f.20.11.1978.

Britt-Elin og Kjetil Rasmussen, Skibotn:

Deres barn:

- a. Kine, f. 12.01.1984.
- b. Preben, f. 02.06.1987.

Før ekteskapet hadde Britt-Elin datteren Torgunn, f. 16.12.1976.

Ellen og Dick Ratliff, Sacramento:

Deres barn:

- a. Siv, f. 04.11.1987. død 28.12.1987.
- b. Ingrid, f. 04.11.1987.
- c. Astrid, f. 11.05.1989.

Anne Lise og Odd Enoksen, Rotsund:

Deres barn:

- a. Lise, f. 20.05.1987.
- b. Marie, f. 08.07.1989.

Berit Gamst og Geir-Hugo Eriksen, Storslett:

Deres barn:

- a. Andreas, f. 15.08.1996.

Bård-Ander Gamst og Vivi-Ann Johnsen, Rotsund

Deres barn:

- a. Marte, f. 21.07.1979
- b. Christin, f. 06.07.1987
- c. Markus, f. 16.11.1998

Familien Berg.

Anne-Lise Berg, f. 20.05.1864, gift med Theodor Kristian Gamst, f. 07.02.1857, kom fra den store Berg-familien i Djupvik i Lyngen. Hennes bror Jens, f. 19.06.1849, og hennes søster Karoline, f. 01.06.1866, ble også gift i Rotsund. Alle disse tre søsken har mange etterkommere her, og det er derfor av stor interesse å ta med opplysninger om deres forfedre og deres etterkommere.

Utdrag av folketelling for Røros fra 1801:

Smeltehytte arbeider **Peder Kristensen Hagen**, f. 1755.

Gift med Olava Olsdatter, f. 1746.

Deres barn:

- a. Kristen Pedersen, f. 1772.
- b. Ole Pedersen, f. 1779.
- c. Anne Elisabeth, gift med Peder Andreas Galskytt.
- d. **Elen Pedersdatter**, døpt i Røros kirke mars 1791.

Opplysninger fra Vår Frues Kirke i Trondheim 1815-1820.

Tømmermann **Lars Bergstrøm**, Trondheim.

Gift med Elen Pedersdatter Hagen, Røros, f. 1791.

Familien flyttet til Kvalvik i Lyngen, der i allefall sønnen Vallentin ble født.

Familienavnet Bergstrøm blev endret til Berg.

Deres barn:

- a. Johan Peder, f. 1816,
- b. Vallentin, f. 20.03.1820, i Lyngen.

Folketelling 31.12.1875, i Djupvik i Lyngen:

Husfar, **Vallentin Berg**, født 1820, selveier, gårdbruker, telegrafholder.

Hans kone, Marie Karoline Johnsdatter, født 1826, datter av Johannes Pojanen, født i Torneå i Sverige.

Deres barn:

- a. Lars Berg, f. 20.03.1848. Gift med Toline Lauritsdatter, f. 1852 i Øvre Rendalen.
- b. **Jens Berg**, f. 19.06.1849. Gift med Cisilie Arild (Sella), Rotsund
- c. Johan Oluf Berg, f. 18.01.1851. d. 25.08.1871.
- d. Anton Berg, f. 20.03.1854. Gift med Marie Isaksen, Nordmannvik.
- e. Nils Berg, 24.07.1855. Gift med Johanna Paulsen, Djupvik.
- f. Vallentin Berg, f. 21.03.1857. Gift med Kristiana Olsen, Hammervik.
- g. Rasmus Berg, f. 15.08.1858. Gift med Rebekka Nilsen, Skjervøy.
- h. Marie Karoline Berg, f. 20.01.1860. d. 1863.
- i. Marie Karoline Berg, f. 13.02. 1863. Gift med Kristoffer Kiil, Kviteberg, Lyngseidet.
- j. **Anne-Lise Berg**, f.20.05. 1864. Gift med Theodor Kristian Hagen Gamst, Rotsund.
- k **Karoline Berg**, f. 01.06. 1866. Gift 1. gang med David Arild, Rotsund.
Gift 2. gang med Hans Kiil, Slottet, Djupvik.
- l. Edvard Berg, f. 01.04.1868. d. 01.04.1868.
- m. Sara Katrine Berg, f. 02.10.1869. d. 26.02. 1871.
- n. Johan Oluf Kristian Berg, f. 06.04. 1873. Gift med Nelle Nilsen, Joelv, Djupvik

Vallentin Berg hadde før ekteskapet et barn med Brita Grete Pedersdatter, f. 1820, Langnes. En gutt som ble døpt Vallentin, og som ble stamfar for Berg-slekta der inne. Da Vallentin Berg giftet seg i 1847 bodde han i Kvalvik i Lyngen. I 1863 kjøpte han Djupvik, gnr. 1, bnr. 3 i Kåfjord. I 1884 solgte han eiendommen til sine sønner, Rasmus og Nils Berg.

Jens Berg, f. 19.06.1849. Gift med Sisilie Arild (Sella), Rotsund.

Deres barn:

- a. Kristian Berg, f. 1877. Gift med enke Charlotte (Karlotta) Gulbrandsen.
- b. Marie Berg, f. 1879. Gift med Severin Steffensen, Skjervøy.
- c. Daniel Berg, f. 1881. Død ung.
- d. Jensine Berg, f. 1884. Gift med Karl Johansen, Rotsund.
- e. Wilhelmine (Mina) f. 1885. Ugift.
- f. Åge Berg, f. 1888. Ugift.
- g. Dorthea (Tea) f. 1890. Gift med Nils Gamst, Rotsund.
- h. Johan Berg, f. 1892. Gift med Pauline Moen, født Hansen Hestdahl.
- i. Thorleif Berg, f. 1894. Ugift.
- j. Karl Berg, f. 1896. Gift med Marie Johansen, Rotsund.

Anne-Lise Berg, f.20.05.1874. Gift med Theodor Kristian Hagen, Rotsund.

Deres barn: (se side 6 foran), Slekten Gamst.

Karoline Berg, f. 01.06.1866. Gift 1. gang med David Arild, Rotsund.

Deres barn:

- a. Marie (Maia) Arild. Ugift.
- b. Kristine Arild, Gift med lærer Anton Medby, Djupvik.
- c. Rebekka (Rikka) Arild. Gift med Kristian Arild, Rotsund.
- d. Anne Arild (Anne Vida). Ugift.
- e. Davida Arild, Gift med Trygve Nilssen, Rotsund.
- f. Nils Borch Arild, Gift med Mildrid Lie. Bosatt i Bakkeby.

Karoline Berg, Gift 2. gang med Hans Kiil, Slottet, Djupvik.

Deres barn:

- a. Agnes Kiil, født 1900, Gift med Ingvar Johansen, Årøybukt.
- b. Lovise Kiil, født 1902. Gift med Kristian Simonsen, Djupvik.
- c. Theodor Kiil, født 1904. Gift med Aslaug Jørgensen, Stonglandseidet.

Familien Gaare.

Emma Rosea Gaare, f. 01.04.1891, gift med Andreas Bernhardt Gamst, f. 10.08.1884, (se familien Gamst side 7) kom fra Kvedfjord. Hennes far, Magnus Martin Pedersen Gaare, f. 06.01.1866, kjøpte eiendommen Rotsunddalen av Godtlieb Bless like før århundre-skifte 1900, og bosatte seg der. Han hadde egen fembøring, "Emanuel", som han drev fiske med. Under fiske på Finnmark ble han slått av seilbommen og døde umiddelbart, 27.11.1901. Hans hustru Henriette Amalie Iversdatter Gaare, f. 06.03.1868, satt da igjen som enke med 7 barn. Den eldste, Ingvald, var da 14 år og den yngste, Ottar, var 7 måneder gammel. Med god hjelp av familien i Kvedfjord klarte hun å holde familien samlet. Da alle barna var voksne reiste hun i 1917 over til Amerika og giftet seg med enkemann Elias M. Eliason, f. 1857 (d. 1941). Elias var farmer i Randal, Wisconsin. Han var fra Hammervik i Kåfjord.

Sin reise over til Amerika har hun beskrevet i "Amerika-brevet", et dikt på 115 vers, som hun skrev til sin guddatter Nora Bersvendsen, Rotsundelv. Dette "Amerika-brevet" har vært tatt inn i År-boken for Nord-Troms for året 1983, og er viet stor interesse langt utenfor Nord-Troms. Dette på grunn av sin detaljrike beskrivelse om reisen fra hjemlandet til Randal i Wisconsin. Amerika-reisen varte i ganske nøyaktig en måned. "Amerikabrevet" er i sin helhet tatt med i dette slektsskrift, side 23 til 36.

Det er av stor interesse for etterkommerne etter Magnus Martin Pedersen og Henriette Amalie Gaare, å vite mere om deres aner så langt tilbake som vi har opplysning om. Jeg tar derfor med ane-rekkene, først for Magnus Martin Pedersen Gaare:

1. Bonde og lensmann **Anfind Hansen**. Han hadde jord i Gåra i Kvedfjord i slutten av 1600 tallet og begynnelsen av 1700 tallet.
2. Hans sønn **Jørgen Anfindsen**, f. 1728, gift med Ane Margrethe Olsdatter fra Fauskevåg.
3. Deres sønn **Anders Jørgensen**, f. 29.05.1759, gift med Kristin Paulsdatter, f. 1763, d. 14.06.1826.
4. Deres sønn, **Torlev Andersen**, f. 24.06.1807. d.28.12.1887, gift med Maren Pedersen Utstrand. f. 1798, d.12.06.1855.
5. Deres sønn, **Peder Andreas Torlevsen**, f. 16.08.1829. d. 09.01.1910.
Gift med Oline Gundersen, f. 1843, fra Fosnes i Sør-Flatanger, d. 1929.
6. Deres sønn, **Magnus Martin Pedersen**, f.16.01.1866. d.27.11.1901.
Gift med Henriette Amalie Iversdatter, f. 06.03.1868. d.26.03.1940

Ane-rekken til Henriette Amalie Iversdatter Gaare;

1. Gårdmann **Henrik Holby Sivertsen** f. 1797, Tofte, Lødingen
Gift med Anne Dorthea Raphaelsdatter, f. 1793, Tofte, Lødingen.

Deres barn:

- a. Ribor, f. 08.11.1822.
- b. Raphael, f. 01.07.1824.
- c. Bereth Margrete, f. 29.07.1827.
- d. Sivert Andreas, f. 19.02.1830.
- e. Ole Harr, f. 07.09.1832.
- f. Hans Andreas, f. 23.03.1836.
- g. **Elen Olena**, f. 23.04.1840

Iver Martinus Anfindsen Ulven, f. 22.03.1830, d.22.03.1910, født i Stod prestegjeld
av foreldre Anfind og Ingborg Ulven.

Gift med Elen Olena Sivertsen, f. 23.04.1840

Deres barn:

- a. Henriette Amalie, f. 06.03.1868, Gift med Magnus Martin Pedersen Gaare.
- b. Albert Julius f. 1871, døde som barn
- c. Ingeborg Margrethe, f. 26.08.1876 Gift med Ingvald Hansen, Rotsundelv.

Iver Martinus Anfindsen Ulven kom til Gåra i Kvedfjord til sin farbror Jon Ulven.

Jon Ulven kom til Kvedfjord som tømmermann og snekker fra Stod i Nord-Trøndelag.

Han kjøpte 60 mål jord som han ryddet i fritia og kalte gården Gamman.

Da Jon Ulven ble gammel solgte han gården til Iver Martinus Anfindsen Ulven Senere ble eiendommen overført til svigersønnen , Ingvald Hansen..

Magnus Martin Pedersen Gaare, f. 16.01.1866. d. 21.11.1901.

Gift med Henriette Amalie Gaare, f. 06.03.1868. d. 26.03.1940 i Randal, Wisconsin.

Deres barn:

- a. Ingvald Julius Schelderup Gaare, f. 22.09.1887. d.06.06.1948.
Gift med Agnes Nilssen, Rotsund. f. 03.04.1891. d.02.06.1974.
- b. Peder Andreas Gaare, f. 15.07.1889. d. 07.06.1965.
Gift med Agnes Gamst. f. 03.02.1896 d.26.06.1963.
- c. Emma Rosea Gaare, f. 01.04.1891.d.22.10.1976.
Gift med Andreas Bernhardt Gamst, f.10.08.1884. d.06.06.1975.
- d. Randor Gaare, f. 04.05.1893. d. 11.04.1978.
Gift 1. gang med Margit Nilssen,Rotsund.
2. gang med Petra Johnsen, Rotsundelv
3. gang med Gjertrud Gulbrandsen, Rotsundelv..
- e. Magnus Henrye Ingemann Gaare, f. 23.04.1896. d. 21.10.1956.Bosatt i Skien.
Gift 1. gang med Tordis fra Bodø.
2. gang med Ingrid f. Amundsen fra Skien.
- f. Astrid Oline Gaare, f. 29.07.1896. d. 13.11.1981.Ugift.
- g. Ottar Jørgen Gaare, f. 19.04.1901. d. 03.08.1911.

Ingvald Julius Schelderup Gaare og Agnes Nilssen Gaare:

Deres barn:

- a. Odd Arnold Gaare, f. 29.06.1912. d.04.02.1956 Gift med Julie Paulsen, Djupvik.
- b. Thorleif Oddbjørn Gaare, f.02.10.1914. Ugift.
- c. Petra Marie Gaaare, f. 10.06.1917. Gift med Bjarne Johannessen, Storneshamn.
- d. Marius Gaare, f. 25.08.1919. Gift med Olga fra Lødingen.
- e. Ingolf Gaare, f. 18.05.1924. Gift 1. gang med Liv Danielsen, Ånstad.
2. gang med Henny fra Danmark.
- f. Arvid Gaare, f. 05.10.1925. Gift med Margot Nilsen, Rotsund.
- g. Erna Gaare, f. 08.11.1927. Gift med Eivind Eriksen, Djupvik.
- h. Reidar Gaare, f. 28.02.1931. Gift med Jorun
- i. Ivar Gaare, f. 06.10.1932. Gift med Frøydis.

Peder Andreas Gaare og Agnes Gamst Gaare:

Deres barn;

- a. Rolf Gaare, f. 25.03.1922. Gift med Berthea Nilssen, Rotsund.
- b. Alf Gaare, f. 26.11.1923. Gift med Astrid fra Justøy.
- c. Laila Gaare, f. 24.01.1926. Gift med Eidar Skjelstad, Mortenhals.
- d. Anna Gaare, f. 05.06.1928. Gift med Leon Dahle, Klepp.
- e. Asbjørn Gaare, f. 26.03.1930. Ugift
- f. Dorthea Gaare, f. 13.06.1933. Ugift
- g. Astrid Gaare, f. 16.05.1937. Gift med Halfdan Olsen, Mortenhals.

Emma Rosea Gaare og Andreas Bernhardt Gamst:

Deres barn: (Se familien Gamst side 7)

Randor Gaare og Margit Nilssen Gaare:

Deres barn:

- a. Randi Gaare, f. 1915. Gift 1. gang med Egil Olsen, Kabelvåg.
2. gang med Heiberg Solvang, Kabelvåg.
- b. Mary Gaare, f. 26.12.1916. Gift med Johan K. Johansen, Hamar.

Randor Gaare og Petra Johnsen Gaare:

Deres barn:

- a. Olav Gaare, f. 04.07.1923. d. 08.03.2001. Gift 1. gang med Hanny fra Tromsø.
2. gang med Mari fra Burfjord.
- b. Ivar Gaare, 29.05.1925. d.26.02.1929.
- c. Åge Gaare, f.27.04.1927.d.17.01.2000. Gift 1. gang med Ragnhild fra Tromvika.
2. gang med Vally fra Kjøllefjord.
- d. Ingrid, f. 09.05.1930.. Gift med Arne Hansen fra Oslo.
- e. Ruth, f. 27.09.1931. Gift med Mikal Solberg, Stange.
- f. Ingeborg, f.27.06.1933. Gift med Ole Ørslie, Oslo.
- g. Magnus, f.16.02.1935. d.04.03.1936.

Randor Gaare og Gjertrud Gulbrandsen Gaare.

Ingen barn i ekteskapet.

Magnus Henrye Ingemann Gaare og hustru Tordis.

Deres barn:

a. Per Gaare, f. 25.11.1930.

Amalie Gaare med barna.
fra venstre: Magnus, Peder, Randor, Emma og Astrid. På fanget Ottar (Ingvald var bortreist).

Barndomsheimen på "Heimstad."

Huset der vi vokste opp ble kalt "Heimstad". Det stod på hovedbruket "Hagen" og hadde ikke egen utskilt tomt eller eget bnr. i grunnboken. Far fikk skjøte på eiendommen etter bestefars død i 1919. I huset som bestefar hadde bygget bodde bestemor sammen med onkel Otto, onkel Anton og tante Johanna. Her vokste også Gunhild og Alvin opp. Hun var født i 1913, og han i 1921. I 1935 fikk onkel Otto utskilt parsellen Haug fra hovedbruket, og der oppførte han bolig og fjøs. Han flyttet dit med sin familie og med han flyttet også bestemor, onkel Anton og Alvin. Tante Johanna hadde da flyttet til sin søster Kristine i Sørreisa, og der ble hun til sin død. Johanna ligger begravet på den nye kirkegården i Sørreisa, mens Kristine ligger på den gamle kirkegården. De øvrige 10 søsken i den store familien ligger begravet på kirkegårdene i Rotsundelv.

I familien til Emma og Bernhardt kom det stadig nye "borgere". Etterhvert var vi blitt 9 søsken. Den eldste, Aase, født i 1913, og den yngste Asbjørn, født i 1930. Vi lærte tidlige å delta i alt forefallende arbeide på småbruket. Besetningen bestod av 2-3 melkekyr, hest, sauer, og innimellem ei geit eller to på båsen. Vi hadde melk og kjøtt nok til eget bruk. Hesten var en viktig "arbeidskar" på småbruket. Ved hjelp av hesten kunne vi hente heim ved fra egen skog i Rotsundelv, og ofte også fra Hornseth, hvor vi kjøpte fjell-bjørk på rot av John Johnsen. Det var også vanlig å slå "utslått" i Pilteri på John Johnsen's eiendom, og da overnattet slåttefolket der mens slåtten pågikk. På vinterføre sørget hesten for å transportere høyet heim.

Jentene i familien hjalp til med alt innendørs arbeide, som karing, spinning og strikking. Guttene lærte tidlig å bote og binde fiskegarn, både til eget bruk og til andre, for å tjene noen kroner. Far reiste årlig til Lofoten, og var borte i februar og mars og frem til påske. Forøvrig ble det drevet fiske etter flyndre og torsk i sundet, og etter uer på Lyngenfjorden. Det var aldri mangel på fisk. I uthuset stod tønner med spekesild og spekeuer. Hver vår kjøpte far en grisunge, som etter 6 måneder var stor nok til å slakte og dermed øke matforsyningen for vinteren. Mor var flink til å stille god mat av de produkter vi hadde til rådighet. Bl.a. lutet hun selv fisk til "lutefisk" av førsteklasses råstoff.

I ettertid har vi hørt mye om "de magre 30-årene", men vi merket ikke så mye til det. Det kunne nok til tider være smått med kontanter, men vi hadde mat nok. Det sørget småbruket og rikdommen i havet for.

I forbindelse med feiring av 75-års dagen for våre tvillingsøstre, Edith og Margit, og Ingeborg's 80 års dag, sang vi en selvlaget vise om oppvekstårene i heimen. Et av versene beskrev på en utmerket måte hvordan vi opplevde barne- og ungdomsårene heime:

"I heimen der hvor vi vokste opp, var ingen luksus, men mye glede."

"Han far dro ofte på fiske bort, men mor var alltid tilstede."

"Fra tidlig morgen til sent på kveld, i strev for sine, for mat og klede,"

"hun sang og nynnet, vi minnes vel, i hverdagslivet hun skapte glede."

Av økonomiske grunner var det små muligheter for utdannelse utover folkeskolen. Det ble derfor for de fleste av oss å komme ut i arbeidslivet så snart vi var ferdig med skolen.

Samholdet i familien har alltid vært stort. Det har vært lett å holde kontakten levende ved at alle slo seg ned i nord-fylket. Magnus lengst i sør, i Langnesbukta, og Edith lengst i nord, i Rotsundelva. Mange av de unge i neste generasjon har også etablert seg i nær-området, fra Skibotn i sør, til Nordreisa i nord. Ved hjelp av bilen har vi fortsatt ofte gleden av "minitreff" i familien.

Vi som nu er de eldste er særlig glad for at familie-samholdet fortsetter, også blandt de nye generasjoner. En arv som er god å ta vare på.

Emma med familien foran boligen i Rotsund i 1925.
Stående fra venstre: Edith, Theodor, Ottar, Emma, Aase og Margit.
Sittende fra venstre: Andreas, Ingeborg og Magnus.

Leserinnlegg I "Decora-posten", skrevet i 1930 av Amalie Gaare Eliason.

Her i Randal har vi havt en i og for seg meget sjelden tildragelse, idet vi har været uden postkontor de siste fire måneder.

Postaabneren døde og den midlertidig ansatte fik saa daarlig løn at han maate slutte.

Al post til Randal og Evergreen ble da i St. Paul City, Minesota, forseglet og postføreren motog den da paa banegaarden ved Benson og bragte den til Evergreen, hvor den blev aabnet, hvorpaa postføreren paa tilbageveien udleverte postsagerne. Men intet brev eller post i nogen henseende kunde sendes ut, thi postsekkene blev laaset i Evergreen og bragt tilbage til Benson naar toget næste gang kom fra Grantsburg. Saa al skrivning har været nedlagt denne vinter. Og har det været noget absolut nødvendigt da har nok gamle "Henry" maadtet ud og tage trippen til Grantsburg, som for vor del ligger tretten miles herfra, men for mange andre meget længere.

Afvigte sommer skrev jeg nogen mindeord om min svigerfader paa hundreaarsdagen for hans fødsel. Nu vilde jeg saa gjerne faa sagt lidt i anledning dagen den 22de marts, da var det nemlig et hundrede aar siden min kjære fader Iver Martinus Ulven var født av foreldrene Anfind og Ingeborg Ulven, Stod prestegjeld i Trøndelagen.

Atten aar gammel reiste han til sin morbroder Peter Mikkelsen, Finstad, Vestlofoten.

Han var der en kort tid paa skomagerverkstedet hos ham, men dette haandverk stod ei min fader an. Han gik da i tjeneste hos en Ole Danielsen, Uhre, Vestlofoten. Var der i tre aar, reiste saa til Kvædfjord, hvor han havde en farbroder som var tømmermand og snedker. Hans navn var John Ulven. Der slog han seg til ro. Reiste paa Lofot og Finmarksfiske, men høsttiden drev han med at bryde op jord til ager. Det var spade, græv og brækstang han brugte. Der har næsten alle steder i Kvædfjord været rigeligt med sten i jorden, saa det var mange steder der ikke var rum for al stenen efterhvert som optagningen skred frem.

I mange aar var han formand i høionnen hos gamle madame Normann Husebye. Han drev ogsaa handel, men han gik ikke rundt med skreppen paa ryggen. Han stod som kassehandler i fiskeværene, og ligeledes fra det hus hvor han inlogeret. Det var tøier og jernvarer han handlede med, samt smør og ost i fiskeværene.

Han var flere gange hjemme og besøkte sine foreldre, ligesom han selv udvalgte sine varer i Trondhjem. I aaret 1867 indgik han ægteskab med min mor, hun var fra Tofte i Lødingen prestegjeld.

Efter sin farbroders død kjøbte han dennes gaard og jordeiendom, bosatte seg der og drev gaarden til han var 72 aar, da overgav han gaardsbruget til sin datter og svigersøn. Da gaarden laa lige ved Vigelandselven, drev han ogsaa et møllebrug for en af naboerne som boet meget længere borte. Ligeledes drev han med at barke huder og skind, og jeg har mangen gang staaet og rørt om i barkekarene.

Han var ogsaa skindfeldmager og syet halvlodne skindtrøier og sledefelder af isbjørnhuder.

Brændte ogsaa en slags tjære af einerødder, som gik under navn af einetjære.

Den anvendtes som medisin for utvendigt brug for giktlidende, og for kvæstelser ved slag eller stød. Men aldrig husker jeg at han tog betaling hos nogen som kom og fik einertjære hos ham.

Min søster kom til at bryde sit ene ben ret over læggen, men da var det han som straks tilvirket spiler og spjelkede benet, og i seks uger maatte hun ligge. Det var han selv som stelte det og hun blev helt bra igjen.

Det bedste jeg ved at sige om ham er at han var en alvorlig kristen i hele sin fremferd. Vi blev altid tilholdt at vandre retskaffent og ærlig baade i gjerning og tale. Vi boet saa nær kirken at han altid gik til kirke hver søndag. Om eftermiddagen læste han altid en prediken af en huspostil for os, og om det kom en fremmed eller nabo, saa blev han anvist plads, og far fortsatte læsningen tilende.

Og jeg længes mangan gang tilbage til de hyggelige stunder i hjemmet, hvor vi var samlet til bøn og sang. Det er kjært at mindes disse gamle erfarne kirkefolk, som havde lang vei til kirke og brugte at komme om lørdagene, der var altid husrum i min faders hjem.

Jeg mindes John Sørensen, Jakob Olsen, Ole Jensen Stennes og mange flere. Det var lærerigt at høre paa disse gamle, erfarne og dybt alvorlige kristne.

Ligeledes var det jo ogsaa for tilreisende lægpredikanter, som tilhørte den lutherske lære. Der var altid husandagt hver lørdags og søndags aften hvad enten der var fremmede eller vi var alene. Og hvor ofte hørte jeg min moder bede at Gud maatte forunde hende den naade at hun ingen af sine maatte savne der oppe for naadens trone. Det blir 21 aar i mai siden mor døde. Og far døde paa sin fødselsdato 80 aar gammel - altsaa tyve aar sidst leden 22de marts.

Jeg er nu den sidste gjenlevende af denne familie, og vil da sende en hilsning til slægt og venner. Far har jo stor slægt her i landet, saasom i Lanesburg og paa Highlandprarie, og desuden over det hele land. Sender ogsaa en hilsen til gamle Norge.

Saa engang et brev i "Posten's" spalter fra en trønder som bad om at faa brev eller oplysning om sin slægt herover. Jeg fik ei tid at skrive, men navnet tydet paa at han var av fars familie og Snevefolket var fars nære slægtninger. Likeledes paa "Bære" og Namdalseidet.

En venlig hilsen til Decora-postens hele læserkreds, og Kvædfjordingerne ei at forglemme. Ingeborg Udstrand skrev til meg, det var nogen som ligte at faa min adresse. Jeg har faaet brev fra Norge om at min gamle svigermoder døde sist sommer, nær 87 aar gammel. Hendes pigenavn var Oline Christine Gundersdatter, Fladanger. Velsignet er disse kjære afdødes minde.

Mrs. E.M.Eliason

Amerikabrevet, -en hjemlig odysse.

Tatt ut i sin helhet fra "År-boken for Nord-Troms 1983"

Odysse er i fremmedordboken forklart som en eventyrlig reise som byr på mange eiendommelige opplevelser.

Når vi drister oss til å sette odysse-betegnelsen på dette spesielle Amerika-brevet, så er det fordi det gir oss opplevelsen av å reise på mange plan. For det første gir det oss en reise i tid og rom.

Amalie Gaare beretter om sin egen reise til Amerika i 1917, - en reise som byr på beretterens egne eiendommelige opplevelser under en strevsom reise slik den artet seg i 1917. Den gir oss en eiendommelig reiseopplevelse å delta på denne reisen slik vi bokstavelig gjør. Som en stille flom flyter selve beretningen framover; tar oss med inn i forskjellige bakevjer der mange uventede ting skjer. Overraskelser som både rører og betar.

I tillegg er det også en reise i tradisjon: Å lage fortellinger, viser og dikt på rim er - om ikke vanlig - så i det minste utbredt. Store hendelser er beskrevet på rim, gjerne tenkt til en spesiell melodi, og slik har de gjerne blitt bevart til hendelsen i seg selv er gått i glemmeboken. Det å skrive på rim har alltid blitt sett på som en prestasjon. En fortelling på 115 vers må derfor være en kraftprestasjon. Vi gjengir hele fortellingen i årboka.

Dette fordi vi ser fortellingen som et hele. En redigering av innholdet vil være å yte hele fortellingen urett på en måte. Slik vi ser bringer nye vers opplysninger som er av betydning for helheten - enten i form av detaljopplysninger, små sidesprang, eller så bringer nye vers både den reisende og leseren til nye steder og nye opplevelser.

Med dette inviterer vi leserne til en Amerikareise anno 1917 gjennom 115 vers.

Amerikabrev

skrevet av Amalie Gaare til Nora Bersvendsen.

Til deg min kjære Nora jeg skrive vil et brev,
og takke deg for senest, og at til meg du skrev.
Det var for meg stor moro å lese fra din penn,
dog fikk du vente lenge før du fikk svar igjen.

For kortet du og takker som jeg deg sendte til,
om jeg var i domkirken du også høre vil.
Ja nu skal jeg fortelle det beste som jeg kan,
om reisen helt fra hjemmet og til det nye land.

Det var på fredags morgen at jeg fra Rotsund gikk.
Med motorskøyte "Bjarne" jeg prektig følge fikk.
Jeg skulde opp til Skjervøy for der å få attest
av lensmann og av doktor, ja også sogneprest.

På lørdagsmorgen tidlig det så til Tromsø bar,
Der hadde jeg og saker som skulde gjøres klar.
Men stunden den var liten, jeg fikk ei være sen -
dog vovet jeg meg like til gaten Rektor Steen.

Til Harstad samme aften jeg meget silde kom,
gikk straks til hotell Norden, fikk meg et ledig rom,
Thi straks den neste morgen jeg skulde dra avsted
med postmannen til Kvedfjord, som jeg fikk følge med.

Og over eidet gikk det så fort seg gjøre lot,
så bestemor ei viste før jeg i stuen stod.
På samme søndagsaften de arangeret har
innsamling for de "belgiske" og jeg oppvarter var.

Da neste dag opprinder vi hadde fått nyttår,
jeg da med flere andre også til kirken går,
for Herrens ord å høre, Thi skriften sier så:
"Av brødet ei alene du ikke leve må."

Da dagen var til helde og dagen ebbet ut
jeg og min kjære Magnus tok oss en spadsertur.
Og vi oss da bestemte å gå til Vikeland,
vi hilse vil på Sina, ja også hennes mann.

En dag jeg ennu bliver i bestemoders hjem,
men da må farvel siges til hun og alle dem
jeg sammen hadde levet med i mine barndomsår
ja, og endel av ungdommens - den skjønne lyse vår.

Om onsdags ettermiddag drar jeg til Harstad platt
da jeg med hurtigruten skal derfra samme natt.
Men ingen reisefeller ser jeg på denne kant,
det var blott jeg alene som gikk som emigrant.

Sydover gikk det hurtig, thi farten den var god,
så jeg på land i Trondhjem om natt til lørdag stod.
Der ble jeg straks beordret av "Nornen"s hotellbud
som blott for emigranter alene sendtes ut.

På lørdag ved 10-tiden jeg til kontoret går,
som like ved hotellet - rett forbi hjørnet står.
Thi der man hos agenten får ordrer og beskjed,
nødvendige papirer man og utrustes med.

Litt lenger ut på dagen, må jeg nok ut igjen.
Til politikontoret jeg først meg akter hen.
Dernest til Privatbanken jeg må nok også gå,
Thi alt hva reisen krever må jeg i orden få.

Og medens jeg da vanker i gater viden om
ser jeg blandt andre kirker også den store Dom.
Og om jeg enn var fremmed var tanken straks meg klar,
at dette var domkirken som jeg foran meg har.

Jeg derhen straks mon gange for at jeg skue kan
den kirke som navnkundig har vært i nordens land.
Den stod der taus, men mektig, dens stumme tale lød,
thi tusin oldtidsminner fremveldet fra dens skjød.

Den neste dag da lyder nok kirkeklokkens klang
og jeg hen til domkirken da styrede min gang.
Det var da og tilfeldig - det var stor høitidsfest,
en sønn av biskop Bøchmann innviet blev til prest.

Ennu en dag jeg hadde i Trondhjem om å gå,
litt innkjøp og å gjøre, jeg ut i byen må.
I mens jeg fremad vandrer i spent oppmerksomhet
mitt øie får å skue et kjært, ja- helligt sted.

Rett foran meg i gaten jeg ser et hus å stå
hvori min kjære fader i fordums tid mon gå,
thi da han drev med handel i mange, mange år
han alltid sine varer i dette huset får.

"Andreas Moe" var navnet som først tok tanken fatt,
dernest på stil og måte de bygninger var satt.
Det minnet meg om fortid hvor far gikk ut og inn,
mitt øie ble tilsløret og vemodsfylt mitt sinn.

På samme mandagsaften et skib til Bergen skal,
som medtar emigranter, vi var nu seks i tall,
Men veiret det var stormfullt for Stadt og Hustadvik,
så mange kvalme ofre der nok Havguden fikk.

Da onsdagsmorgen kommer vi så i Bergen er,
på kaien vi mottakes av tvende offiser,
som straks oss later vite vi til kontoret må
for der å undersøkes fra topp og inntil tå.

Når så kontoret åpnes vi er en samling stor,
 Finnlendere og svensker, ja - dansker og spaniol.
 Der barn er og kvinder. ja også mang en mann
 og alle er på reise fra hjem og fedreland.

Da vi var vel beskuet på øine, hår og hud
 de samme offiserer oss derfra fører ut.
 Vi var visst å betrakte rett som en flokk av får
 thi en forut i spissen og en bakefter går.

Igjen kom vi på kaien, ved den en ferge lå
 som skal oss overbringe hen til det sted hvorpå
 vi haver vår anvisning fra "Generalkontor"
 at "Linjen" der betaler for oss en dag å bo.

Vi våre kort leverer til hotellverten som
 to trapper opp oss fører, hen til et soverum
 som ikke var utluftet og ei i orden bragt,
 det hele var så usselt, vi stod der rent fortapt.

En dame som vist ikke var meget blyg av sind
 hun sa "her lukter phu-hu", da verten bød oss inn.
 En stol, ett bord, to senger - var neppe plass å stå,
 rundt veggene vi henger og støtter oss på tå.

Det var ved middagstider vi kom til dette sted,
 men ei servertes spise før etter klokken tre.
 Da tiden den var inne vi aftensmat bør få
 da kom herr vert og sagde: "Nu skal ombord I gå.

Han troppet opp foran oss og vi bakefter slang,
 bagasjen tung å bære og veien meget lang.
 I Trondhjem fra hotellet en vognmann sendtes ut,
 men denne arme usling har sådant ei i bruk.

Til slutt vi snart er fremme, det langs ved stranden gikk,
 og "Bergensfjord" der henne vi snart i sikte fikk.
 "Ja, nu skal her i være", så lyder vertens ord,
 "det snart vel kommer båter og taker jer ombord".

Vi står da der på stranden en time først, så to,
 nu kulden har oss taket, vi har ei rist ei ro.
 Vi kunde holdt oss varme om vi blott kunde gå,
 men der har vi bagasjen og den vi passe må.

At dette var beregnet vi etterpå forstår,
thi han for oss av Linjen den dag betaling får,
og må oss ikke bringe derhen til skibet ut
før dagen er tilende og der servering slutt.

Som alleting har ende så har og denne strid,
så vi ombord mon komme da klokken den var 10.
Vi våre kort leverte og straks anvisning fikk
hen til våre lugarer, det hele hurtig gikk.

Vi sultne var og trette, vår hu til køyen står,
lar søvnen så utslette de minner fra igår.
En hotell-vert som driver en sport som den mann der
han må visst tjene penger, men ei velsignelser.

Da neste dag er kommet vi langt i Nordsjø går,
dens dumpe underdønning vi fullt ut føle får.
Nordsjøen er jo alltid sjøsyke folk en skrekk,
og derfor den dag ikke er mange folk på dekk.

Det nu til aften helder og mørket faller på,
rett foran oss i leden et Engelsk vaktskib lå.
The man of war har ordret hvert skib til Kirkwall hen,
dertil vi og oppfordres, the Censor der er streng.

Da det var bleven morgen går jeg på dekket opp -
ett utall utav skibe, en skog av mastetopp
med flagg fra alle lande, et prektig syn det var.
Ser og en mann som pløyer - tenk tolvte januar.

Nu engelsk-offiserer har "Bergensfjord" besatt,
de over alt rumsterer, satt vakt ved hver en trapp.
tilslutt vi stuves sammen på skibets nederst dekk,
så tett som sild i tønne, det var en gru, en skrekk.

Da alle var nedstuvet, ei fler man finne kan,
vi får tilbake vende, men kun ad snegle gang,
thi hver sine papirer i hånden have må,
og blott kun en ad gangen får gjennom vakten gå.

Vi alle vare glade da dette ende fikk,
thi lidt over ni hundre igjennom vakten gikk.
Der nest denne avstikker halvandet døgn oss tok,
så sinnet føltes lettet da vi derfra bortdrog.

Når lørdagen opprinder det ad Atlanten går,
i døgn -samfulle åtte- vi der nu være får.
Om søndag på formiddag vi så prediken har,
det var en prest som talte som og på reisen var.

Det stormet alle dager og mandag likeså,
i mast og rigg det knaker, de bølger voldsomt slår.
Jeg natt til tirsdag vektes av særskilt larm og støy,
thi styrbords rekk utbrektes, nu sjøene gikk høyt.

På tirsdag som sedvanlig jeg straks på dekket går,
at største part er syke jeg nu fullendt forstår.
I meg nedslog den tanke, de syke hjelpes bør,
fra rum til rum jeg vanker, jeg gikk fra dør til dør.

Der lå så mange syke, men værst de stillet var
som kun alene reiste og ingen kjente har.
Således en dame som jeg der ene fandt,
har lagt der i tre dager, ei smakt en dråpe vann.

Hun var ved full bevissthet da jeg til henne kom,
at mandag var passeret hun dog ei viste om.
Jeg kan ei her beskrive alt hvad jeg der mon så,
dog ennu en ting mere jeg her berøre må.

Jeg fant en stakkars Finne, en seksårs gammel gutt,
hvis moder var hensovet og han nu sendtes ut.
Han skulde til Canada for der jo var hans far,
og dette arme barnet et dårlig tilsyn har.

En pleierske, en doktor, ombord der også var,
men de besøkte ingen, om man ei kalt dem har.
Og denne lille gutten med feber høy han lå,
nu pleiersken jeg kalte, hun straks til han må gå.

Alt fra den første dagen at vi ombord mon gå
jeg passede en dame, vi lugar dele må.
Fra Høilandet ved Trondhjem den gjeve dame var,
hun åtte ganger forut passert Atlanten har.

En dag til meg hun sagde "Jeg niende turen gjør.
At dette er den bedste jeg sikkert sige tør.
Thi ingen ganger forut ble båret mat til meg,
formedels at de andre var like syk som jeg".

Fra den dag jeg den runde omkring blandt syke gikk,
jeg fikk det meget travelt å bringe mat og drikk.
Ved hvert et enest måltid jeg sørgete for dem,
som ei til bords kan komme, men lå der i sin seng.

Oppvarterne meg kjente så jeg fritt leide har
å bringe til de syke hvad som fornødent var,
og to av de oppvartes - rett hyggelige menn,
de hjalp meg selv å bringe mat til de syke hen.

Når jeg skal være ærlig jeg sige kan forsant
at ofte bitre minder fra svunden tid opprant.
Jeg var som oftes misskjent for arbeide og sved,
men her gav Gud oppreisning, blandt idel fremmede.

Nu onsdag gikk som vanlig med storm og bølgegang,
men "Bergensfjord" var tapper, seg stedse fremad svang.
På torsdag har nok stormen seg det i hode satt
at nu foran på baugen den kjempe vil med makt.

Ei heller den på fredag forandret tankegang.
De bølgers ville fråden seg over baugen svang.
Maskinene arbeidet med kraft som aldri før,
og stedse det gjentar seg propellene gikk tørr.

Det følte som en tvare var under skibet satt,
just som det stod og borret - det gikk ei frem ei att-
men som det står å kjemper med sjøers ville drag
det opp og fremad stevner, så gikk det slag i slag.

I disse siste dager vår fremgang var ei stor
og mange ledig plasser rundt hvert et spillebord.
Hver aften musikkorpset litt underholdning gav,
kun 3 ut av oss damer der under tiden var.

På torsdag efter frokost på største spisesal
vi alle skal oppmøte og der oppropes skal.
Enhver av oss nu også et særskilt papir får,
som oss representerer når vi på land skal gå.

Om torsdag ettermiddag når klokken den var tre
da kan vi våre kroner omslå til dalere.
For våre norske penger vi har ei mere bruk
og når kontoret åpnes vi skynder oss derut.

På fredag nu vi alle og oversees må.
Det kaltes Quarantainen vi der skal gjennomgå.
En doktor har seg stillet ved siden av en dør,
og nu var det lovmessig - vi der passere bør.

Nu skal denne herr doktor i forbifarten se
om noen særskilt sykdom hver enkelt drages med.
Det kan han vistnok ikke i det vi går forbi,
han derfor rapporterer: "De var for sykdom fri."

Da lørdagen var kommet har stormen slått retrett.
Av de som var sjøsyke er mange nu på dekk.
Det var så grått og tåket, ei langt man kunde se,
men nu vi og passerer Newfoundlands-bankene.

Om lørdag formiddag det festlig tilstelt var,
til ære for kapteinen de denne middag gav.
Og ved en hvers tallerken et appelsin der lå,
i dette var nedplantet det norske flagg å stå.

Ved denne kapteins middag nu skikk og bruk det var
at hver til sin oppvarter en drikkeskilling gav,
men flere av de stakler - de penger nyttet slik,
at førend det ble midnatt de ut i slagsmål gikk.

Om søndag ut på morgen vi så i Brochlyn var.
På den søndag også vi en prediken har.
Den dag lå vi der stille i Brochlyns stille havn,
thi ei før neste morgen vi skulde gå i land.

Om mandag morgen tidlig på land vi alle går.
En bunke av papirer enhver i hånden får.
Men ytterlig enmere de her oss lager til,
thi nu vi utstafferes som til et skuespill.

En hver av oss leveres nu en særskilt plakat,
og tall med store typer på hver av dem var satt.
Bakenpå stod trykket uti det svenske språk:
"På Rocken frem på brystet, ni denne fæsta må."

Imedens vi blev merket vi uti klynge stod,
men etterpå i rader man oss oppføre lot.
Nu kufferter og kasser var bragt på stranden hen,
og en for en ad gangen hver sin må vise frem.

Når kufferten var fremvist den straks sitt merke fikk,
dens eier må tilbake å stå på samme prikk.
Således gikk det for seg fra først til siste mann,
og vi var flere hundre, så tiden blev oss lang.

Derfra vi så må vandre hvortil en pramme lå,
den oss et stykke fører - på land igjen vi gå.
Fremad vi så marsjerer - et hus foran oss står,
med hatten ut i hånden vi det passere får.

På trappen foran døren to doktors var anbragt,
nu alle våre skjebner i deres hånd var lagt.
Og gangen helt fra døren de har innrettet så
at den med to gelendre tre rekker danne må.

Opp trappen må vi alle, men der ble dommen satt,
thi nu har de herr doktors på øinene gitt agt.
De som bedømmes friske den midtre linje fikk,
men de som syntes tvilsom - de ut til siden gikk.

De doktors talte ikke til oss et enest ord,
når linjen de oss tydet - de ut med hånden slog.
Til venstre sendtes kvinder, og menn til høyre gikk,
hva som ble deres skjebne vi der ei vite fikk.

Vi som var friske førtes derfra til et kontor
hvori der helt fra døren var satt en disk så stor.
Og langs med denne disken der satt nu herrer ni -
vi foran hver må stande, og svar på spørsmål gi.

Den første herres spørsmål det gjaldt vår pengesak.
"Kan femogtyve dollar du vise frem i dag."
Den andre herres spørsmål gjaldt kunnskap og forstand:
"Er du opplært å lese" og om vi skrive kan.

Jeg kan de ikke huske i rekkefølge mer,
men en vil gjerne vite hvordan vår stilling er,
en annen om vårt arbeid hva best vi drive kan,
en tredje hvor vi akter oss hen i dette land.

Det just som fra Herodes og til Pilatus går,
thi ennu flere herrer vi har å stanse for.
Nu skal våre papirer vi atter vise frem,
og flere av de herrer nu undersøker dem.

Når hvert papir var gransket og alt i orden bragt,
bilett for jernbanen blir oss da overrakt.
Dermed så var vi ferdige innpå dette kontor
og derfra vi direkte uti en hall så stor.

Til midten uti hallen enhver av oss må gå,
til sammen i en klynge vi alle måtte stå,
inntil enhver var kommet i fra kontoret ut,
og det tok flere timer før allting der var slutt.

Så stod vi da å ventet inntil den siste kom,
og følte da så trette vi kunde segne om.
Dog hadde de et vakthold som stadig kretset rundt
og holdt oss tett tilsammen som tråde i en bundt.

Nu vakten trakk seg sammen og vi fri adgang fikk,
litt lenger bort i rummet der solgtes mat og drikk,
hvortil vi høilig trengte da vi ei har smakt mat
i fra den tidlig morgen - nu var det langt på dag.

Der var og noen benker så enkle sitte fikk,
men vi var jo så mange, der var en hel trafikk.
Og ganske straks vi skulde uti en ferge gå
som oss derfra skal føre, den tett ved huset lå.

Ombord på denne ferge vi vistnok alle må,
men hvorledes vi kunde - jeg kan ei selv forstå.
Oss selv og vår bagasje de sammenstuve lot,
vi hengte på hverandre - der var ei plass ved fot.

Det tok nu ikke lenge før vi i New York var,
og straks hen til stasjonen det med oss alle bar,
og til et stort lokale hvor alle sitte fikk -
vi var vist også alle derfor takknemlig.

Dog var det ikke lenge vi der kan sitte ned,
vi ganske straks må vende til togets avgangs sted.
Og nu på stasjonen vårt antall øket har -
thi i fra flere lande der emigranter var.

Det var ei langt fra midnatt da toget satt i gang,
og det er ganske sikkert - den mandag falt oss lang.
Til Ellis-Island skulde ei emigranter ut,
den trafikk som der føres med lov skuld vært forbudt

På reisen helt fra Trondhjem to svenske gutter var,
 og begges deres penger den ene på seg bar.
 På forut nevnte trappe de opp tilsammen går -
 en vinkedes rett fremad, en sidelinjen får.

Nu syntes skjebnen grusom mot disse unge menn,
 han som ei bar på penger var den som blev igjen.
 Sorgfull for kameraten den andre også var,
 thi ennu tredje dagen ei hørt fra ham han har.

To damer sammen reiste - det gikk dem likedan,
 den ene ikke mere den annen finne kan.
 Thi opp til Ellis-Island de begge sammen går,
 men sikkerlig den ene igjen der blive må.

Det tog for oss beordret - i lokal rute gikk,
 og vi blev og befordret i landets stil og skikk,
 thi emigranter aktes ei stort i dette land,
 derfor nu riktig simpelt de oss befordre kan.

Den vogn hvori vi kjører - uhyre lang den var,
 og bare emigranter de på en sådan tar.
 Derinne var så smussig, et riktig skiddent sted,
 alt kleber ved ens fingre hva der man rører ved.

På støv i vindusposten vi skrive kan vårt navn,
 på setene vi sitter - aldeles likedan.
 Jeg hadde nært forglemt det, men tenkte meg litt om,
 at denne jernbane bar navnet "Burtingtown".

Mens toget iler fremad vi sitter der i fred,
 ei heller er det lenge imellem stoppested.
 Vi går den hele tirsdag igjennem høydedrag,
 og byer - også farmer- langs hele linjen var.

Om onsdag på formiddag vi til Chicago kom,
 og dermed var vi ferdig med linjen "Burtingtown",
 thi straks til stasjonen med omnibuss vi går,
 og derfra vi da også en annen linje får.

På denne stasjonen vi vekteren er ser,
 til gjengjeld døren låses, de tryggere da er.
 Det var omkring to timer vi innelåst der står,
 men da blir døren åpnet, nu straks skal toget gå.

Nu landskapet forandres, det riktig vakkert er,
kun fladt - med pene huse - så langt som øyet ser,
og denne jernbane er ei den første lik,
thi allting her er rengjort, vi sitter koselig.

Den jernbane bærer sitt navn av byer tre,
"Chicago" og "Melvake" - "Sant Paul" kan man og se.
Den går til Vestkysten om man den reisen tar,
men jeg skal til Midt-Vesten og i "Sant Paul" gå av.

Litt føre enn det blir midnatt ut i "Sant Paul" vi står,
fra toget til stasjonen vi da direkte går.
Straks etter vi var kommet ankom et tog fra syd,
og nu så får vi høre musikk og trommelyd.

Musikken som vi hørte et musikk-korps den gav,
det, samt endel soldater fra Texas kommet var.
Unitet States en feide med Mexico har hatt,
og derfor de soldater til Texas har vært kalt.

Igjennom stasjonen den hele arme går,
rett liketil hotellet som tett ved siden står.
Men aller først i spissen den lille "Tambur" gikk,
og dernest så de andre, alt etter stil og skikk.

Tilbake neste morgen de hen til toget går
med "Tamburen" i spissen, som sikkert takten slår,
og nu da det var morgen jeg godt dem kunde se -
av de som slo på trommer var treogtredeve.

Litt etter klokken åtte et tog til avgang slår
og dermed jeg da atter en annen linje får.
Thi hele tiden forut i vest jeg stedse drog,
men nu må kursen settes direkte i mot nord.

Jeg ingen reisefeller med dette toget har,
thi vi var alle merket, så kjennelig vi var.
Landskapet er det samme, i dag just som i går,
og mange pene huse på slettene der står.

Da det var ganske middag vi til Ruch-City kom,
og tog jeg der må skifte - i hast til den stasjon.
Men der på den stasjonen jeg ikke lenge var,
det tog som jeg skal take var straks til avgang klar.

Jeg atter kurs har endret, thi nu mot øst det går,
 dog tok det ikke lenge før vi ved Bencon står.
 På Bencon stasjonen jeg går av toget ut,
 og straks hen til stasjonen for å gi Eliason bud.

Jeg nu for denne reise med bane ferdig er,
 også med alle linjer og tog omskiftelser.
 De tog som jeg benyttet da jeg fra Sant Paul gikk,
 de går rett under navnet av "Northeran Pacifikk"

Mens jeg på skyssen ventet en gammel dame kom
 og vennlig ba meg følge med ned til hennes rum.
 Hun hadde hørt om krigen, om dyrtid og om nød,
 og vil nu gjerne vite: "Hvorfra får folket brød?"

Jeg henne da fortalte hva jeg erfaret har
 utav de mange svensker som med på reisen var.
 At Sverige allerede har brødkort da innført,
 da gråt den gamle damen, var over landsmenn rørt.

Nu var Eliason kommet og jeg derfra må gå,
 to hester for en slede derute ferdig står.
 Seks mil det var å kjøre, jeg blott to farmer ser,
 så litt beklemt jeg føles, montro her villdyr er?

Da vi kom ut av skogen stor vidde åpen lå,
 jeg ser på andre siden at bygninger der står.
 Og da vi kom litt lenger jeg ser hvem disse var,
 thi jeg for lenge siden et bilde av de har.

Jeg reisens mål har nået, thi nu jeg fremme stod,
 nu alt var overstått, Gud var meg særlig god,
 thi frisk jeg hadde været - ei heller uhell hatt,
 presis på fire uker den reisen var tilbragt.

For mange år tilbake begynt var dette brev,
 nu var papiret gulnet, så jeg det overskrev.
 Om dagen ved mitt arbeid de tanker formet er,
 om aftenen nedtegnet - det var ei stort besvær.

Jeg har også mottaket det andre brev fra deg,
 hvorfor du herved takkes så hjertelig fra meg.
 For meg var det en glede å se det går deg vel,
 Gud Herren deg bevare på legem og på sjel.

Frembring også min hilsen til alle i ditt hjem,
mitt ønske er å møtes med dem i himmelen.
Der skal ei mer vi skilles, men evig sammen bo,
hos Gud i evig glede, i idel fryd og ro.

En hilsen og medsendes til dal og li og fjell,
til bekkens sakte rislen, til elvens fossevell.
Til havet når det ligger med sagte krusning på,
hils også når dets bølger mot stranden voldsomt slå.

Tilslutt en bønn jeg beder: Når somren står i flor
og du engang imellem til kirkegården går,
da noen friske blomster for meg du taker av
og legg dem med en hilsen på mine kjæres grav.

Nu pennen jeg bortlegger jeg brevet slutte vil.
Det er enfoldig skrevet og i hverdagslig stil.
Tross dette jeg det sender som minne i fra meg,
du husker gudmor Malla var særskilt glad i deg.